

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL PLOIEȘTI

DOSAR NR. XXXXXXXXXXXX

COD ECLI ECLI:RO:CAPLO:2020:004.xxxxxx

SENTINȚA NR. 7

Ședința publică d__ data de 22 ianuarie 2020

Președinte - A__ L____ S__

Grefier - M____ F____ C____

Pe rol fiind soluționarea acțiunii formulată de reclamantul O__ L____ G____, domiciliat în Câmpina, _____, _____, 4, județul P____, în contradictoriu cu pârâții U____ Națională a B____ d__ R____, cu sediul în București, Splaiul Independenței, nr. 5, sectorul 4 și B____ P____, cu sediul în Ploiești, _____, 2, județul P____, cauza fiind venită prin declinarea competenței de la Curtea de Apel București, potrivit sentinței nr. 522/02.10.2019, pronunțată de Curtea de Apel București.

Acțiunea este timbrată cu taxă judiciară de timbru în cuantum de 50 lei, conform chitanței nr. xxxxxx/2019 nr.xxxxx(44)/ 25.04.2019, ce a fost anulată și atașată la dosarul cauzei,

La apelul nominal, făcut în ședință publică, a răspuns reclamantul O__ L____ G____, reprezentat de avocat G__ A____, d__ B____ P____, potrivit împuternicirii avocațiale _____ nr. xxxxxxx/4.06.2019, lipsind pârâții B____ P____ și U____ Națională a B____ d__ R____.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care,

Curtea constată că potrivit art. 127 Cod procedură civilă, ce reglementează competența facultativă, dacă un judecător are calitatea de reclamant într-o cauză de competența instanței, dispoziții care se aplică în mod corespunzător și în cazul procurorilor, asistenților judiciari și grefierilor, dat fiind calitatea reclamantului, care își păstrează calitatea de procuror chiar dacă este suspendat și unde se precizează expres în situația în care există calitatea de procuror și mențiunile d__ 127 Cod procedură civilă unde se prevede că se va sesiza una d__ instanțele judecătorești de același grad aflat în circumscripția oricăreia dintre curțile de apel învecinate cu curtea de apel.

Ca atare, dat fiind dispozițiile art. 127 Cod procedură civilă care reglementează o competență facultativă în cazul judecătorilor și procurorilor și grefierilor opțiunea reclamantului care a sesizat Curtea de Apel București, Curtea pune în discuție acest text de lege, respectiv excepția necompetenței teritoriale a instanței prin prisma calității reclamantului.

Avocat G____ A____ având cuvântul pentru reclamantul O____ L____ G____, susține că în momentul în care s-a formulat, această acțiune a vizat atât decizia emisă de B____ P____, cât și decizia emisă de U____ Națională a B____ d____ R____, ultima decizia vizând un organ central care atrăgea competența Curții de Apel București.

Având în vedere și dispozițiile Codului de procedură civilă care dădeau competența Curții de Apel București acțiunea a fost introdusă la Curtea de Apel București, lasă la aprecierea instanței excepția invocată.

Curtea aduce la cunoștința apărătorului reclamantului, faptul că pricina a fost trimisă de Curtea de Apel București prin prisma dispozițiilor art. 10 d____ Legea nr.554 /2004 a contenciosului administrativ, care făcea referire de competența de la domiciliul reclamantului.

Or, în speță se discută de o competență specială, facultativă în privința judecătorilor și procurorilor. Cum reclamantul are calitatea de procuror, chiar dacă este suspendat d____ funcție, s-a pus în discuție excepția necompetenței teritoriale a instanței, prin prisma art.127 c.pr.civ., **urmând ca prin prisma art. 132 Cod procedură civilă să se declină cauza în favoarea Curții de Apel București, instanță sesizată întâi de reclamanta, dat fiind opțiunea acestuia, să se stabilească existența conflictului negativ de competență să se înainteze cauza la ICC J pentru a se stabili instanța competență.**

Curtea rămâne în pronunțare pe excepția invocată.

După strigarea cauzei și rămânerea în pronunțare s-a prezentat în instanță avocat G____ C____ D____ pentru pârâțul B____ P____.

CURTEA

Deliberând asupra excepției necompetenței teritoriale a instanței:

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată inițial pe rolul Curții de Apel București- Secția a IX-a C____ Administrativ și Fiscal, sub nr. XXXXXXXXXXXX la data de 2.05.2019, formulată, reclamantul O____ L____ G____, în contradicție cu pârâții U____ Națională a B____ d____ R____ și B____ P____, a solicitat „anularea deciziei Uniunii Naționale a B____ d____ R____ nr.450/23.03.2019 și anularea Deciziei nr.313/15.01.2019 a Baroului P____”.

Reclamantul a mai solicitat admiterea cererii sale privind aprobarea ridicării măsurii suspendării d____ profesia de avocat, dispusă la data de 01.09.1999, ca urmare a încetării temporare a stării de incompatibilitate; reînscrisura sa în tabloul avocaților cu drept de exercitare a profesiei.

În motivarea cererii, reclamantul a arătat că, la data de 01.04.1998 a fost admis în profesia de avocat și a activat ca avocat stagiar în cadrul Baroului P____ până la data de 01.09.1999, când a fost suspendat și înscris în tabloul avocaților incompatibili ca urmare a promovării examenului de intrare în magistratură în funcția de procuror, exercitată neîntrerupt până în data de 30.07.2018.

Prin Hotărârea nr. 398/30.07.2018, Secția pentru Procurori d____ cadrul Consiliului Superior al Magistraturii a dispus suspendarea sa d____ funcția de procuror, ca urmare a instituirii interdicției de a exercita profesia de procuror (în cadrul măsurii controlului judiciar dispusă de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de Urmărire Penală și Criminalistică în dosarul nr. 19/P/2018, în prezent cauza aflându-se pe rolul Secției de Investigare a Infracțiunilor d____ Justiție, fiind înregistrată sub nr. 2 I/P/2018).

S-a arătat că, raportat la această situație juridică, Legea nr. 303/2004, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 242/2018, stipulează următoarele:

Articolul 62, alineatele (1)- (2) - (3):

„Judecătorul sau procurorul este suspendat d__ funcție în următoarele cazuri :

(Alin. 1) a) când a fost trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni, după confirmarea judecătorului de cameră preliminară;”.

A²) când față de acesta s-a luat măsura preventivă a controlului judiciar sau a controlului judiciar pe cauțiune și organul judiciar a stabilit în sarcina sa obligația de a nu exercita profesia în exercitarea căreia a săvârșit fapta”;

(Alin. 2) Suspendarea d__ funcție a judecătorilor și procurorilor se dispune de către Secția pentru judecători sau, după caz, Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii.

(Alin. 3) În perioada suspendării d__ funcție dispuse în temeiul alin. (1) lit. a)-a²), judecătorului și procurorului nu îi sunt aplicabile dispozițiile referitoare la interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute la art. 5 și art. 8 și nu i se plătesc drepturile salariale, dar i se plătesc asigurările sociale de sănătate. Această perioadă nu constituie vechime în muncă și în magistratură.

Prin urmare, modificarea adusă articolului 62 d__ Legea 303/2004, în cursul anului trecut, aduce un element de noutate, respectiv permite magistratului suspendat d__ funcție pentru motive limitate, precum cel d__ speța de față, să desfășoare o altă activitate pe perioada suspendării, corespunzătoare formării sale profesionale și care să îi asigure respectarea dreptului fundamental la muncă (art. 41 d__ Constituție) și la un trai decent (art. 47 d__ Constituție).

În acest context, a solicitat Consiliului de conducere al Baroului P_____ reînscriserea în tabloul avocaților cu drept de exercitare a profesiei.

A învederat recurentul că, Consiliul de Conducere al Baroului P_____, prin Decizia 313/15.01.2019, i-a comunicat faptul că cererea de reînscrisere în tabloul avocaților cu drept de exercitare a profesiei a fost respinsă, cu motivarea „că nu ar fi făcut dovada încetării stării de incompatibilitate, având în continuare funcția de magistrat”.

A contestat această Decizie la Consiliul Uniunii Naționale a B_____ d__ R_____, apreciind că dispoziția de respingere a cererii de către Consiliul Baroului P_____ este netemeinică și nelegală.

Prin adresa nr. 21-CS/29.01.2019, conducerea UNBR i-a comunicat că, pentru soluționarea contestației a fost solicitat un punct de vedere Consiliului Baroului P_____, urmând ca solicitarea să fie soluționată „după primirea punctului de vedere scris al Baroului P_____ la proxima ședință a Consiliului UNBR”.

După aproximativ 2 luni de la primirea răspunsului mai sus arătat, respectiv la data de 20.03.2019, a solicitat conducerii UNBR să-i comunice dacă contestația formulată împotriva deciziei 313/15.01.2019 a Consiliului Baroului P_____ a fost soluționată.

În acest context, la data de 05.04.2019, i-a fost comunicată Decizia nr. 450/23.03.2019 emisă de UNBR, prin care s-a dispus respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate împotriva deciziei nr. 313/15.01.2019 a Consiliului Baroului P_____, cu următoarea motivare: „ În cazul în care s-ar permite exercitarea profesiei de avocat până la ridicarea suspendării d__ profesia de magistrat, în acea perioadă persoana ar dispune de venituri atât d__ avocatură, cât și d__ exercitarea unei activități salarizate în cadrul altei profesii decât cea de magistrat.”

Raportat la această stare de fapt, precum și la temeiurile și motivele pentru care au fost emise cele două decizii contestate, respectiv Decizia nr. 450/23.03.2019 a UNBR și Decizia nr. 313/15.01.2019 a Consiliului Baroului P_____, solicită anularea acestora, întrucât:

-Decizia 450/23.03.2019 a UNBR a fost emisă cu încălcarea dreptului la apărare, în condițiile în care la data de 29.01.2019 i s-a comunicat că pentru soluționarea contestației mele ar fi necesar un punct de vedere de la Consiliul Baroului P _____ acest punct de vedere nu mi-a fost niciodată comunicat astfel încât să îmi pot exercita în mod real dreptul de a-și apăra interesele și de a combate argumentele intimitei Consiliul Baroului P _____;

-Decizia nr. 450/23.03.2019 a UNBR și Decizia nr. 313/15.01.2019 a Consiliului Baroului P _____, conțin temeuri diferite de respingere a solicitării, motivarea fiind contradictorie, respectiv decizia UNBR face referire la un dublu venit pe care l-ar încasa pentru o perioadă limitată, atât d _____ avocatură, cât și d _____ magistratură, în timp ce decizia Consiliului Baroului P _____ face referire la lipsa vreunei dovezi privind încetarea stării de incompatibilitate, astfel încât, dat fiind, aspectele ce au stat la baza emiterii Deciziei nr.450/23.03.2019, nu a putut oferi un punct de vedere în virtutea respectării dreptului la apărare cu privire la această nouă stare de fapt, ci a exprimat un punct de vedere strict cu privire la argumentația inițială a Consiliului Baroului P _____, total diferită față de UNBR ;

-Decizia nr. 450/23.03.2019 a UNBR conține o _____ erori în cuprinsul său, respectiv, că cererea ar fi fost soluționată de Consiliul Baroului C _____, care ar fi emis decizia 313/15.01.2019, în condițiile în care această decizie a fost emisă de Consiliul Baroului P _____, de asemenea, decizia 450/23.03.2019 nu conține calea de atac ce poate fi exercitată împotriva acesteia.

Pe fond, a arătat că dispoziția de respingere a cererii cu motivarea mai sus arătată este nelegală și netemeinică pentru următoarele considerente:

- Potrivit dispozițiilor art. 62 alin. 3 d _____ Legea nr. 303/2004, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 242/2018, este suspendată de drept atât activitatea de procuror cât și drepturile salariale, iar perioada suspendării nu constituie vechime în muncă. Așadar, în prezent, nu exercită vreo funcție publică sau în domeniul privat, fapte de comerț, iar textul de lege mai sus menționat permite magistratului suspendat d _____ funcție să desfășoare o altă activitate pe perioada suspendării, conform pregătirii sale profesionale.
- Dispozițiile Legii nr. 51/1995 și cele ale Statutului profesiei de avocat stabilesc interdicții în exercitarea concomitentă a profesiei de avocat cu alte profesii, iar în privința sa condiția exercitării concomitente nu este îndeplinită.
- În atare împrejurări, pornind de la dispozițiile Legii Fundamentale care stipulează că alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă, este liberă, dreptul la muncă neputând fi îngădit, arată că se poate dispune reînscrisura în Tabloul Avocaților cu drept de exercitare a profesiei;
- Motivarea deciziei nr. 450/23.03.2019 a UNBR, potrivit căreia "în cazul în care s-ar permite exercitarea profesiei de avocat până la ridicarea suspendării d _____ profesia de magistrat, în acea perioadă persoana ar dispune de venituri atât d _____ avocatură, cât și d _____ exercitarea unei activități salarizate în cadrul altei profesii decât cea de magistrat", nu poate fi reținută de către instanța de control, în condițiile în care Consiliul UNBR nu a avut în vedere și situația corelativă în care suspendarea d _____ profesia de magistrat nu va fi ridicată decât odată cu o soluție pe fondul cauzei penale care a generat-o și în atare situație, prin respingerea cererii, este privat atât de dreptul de a exercita profesia de avocat, cât și de o perioadă consistentă ce poate constitui vechimea în avocatură, cu atât mai mult cu cât, potrivit art. 62 alin. 3 d _____ Legea 303/2004, modificată prin Legea 242/2018, perioada de suspendare d _____ profesia de magistrat nu constituie vechime în muncă și în magistratură.

Pe de altă parte, acceptând opinia UNBR, ar presupune că un magistrat în toată perioada suspendării d _____ funcție, să nu poată fi salarizat în nicio altă profesie și să nu încaseze niciun venit în toată perioada suspendării, întrucât ar cumula două venituri. O astfel de situație este de neacceptat, în condițiile în care are în întreținere un copil minor și părinți pensionari, are credite bancare și are dreptul

constituțional la un nivel de trai decent, care nu poate fi asigurat decât prin muncă.

A invocat și excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 lit. a d__ Legea 51/1995, republicată, în măsura în care prin sintagma "exercitarea profesiei de avocat este incompatibilă cu activitatea salarizată în cadrul altei profesii", s-ar înțelege existența unei stări de incompatibilitate inclusiv în perioada de suspendare a salarizării și a funcției de procuror a unui avocat incompatibil, care, în perioada în care este suspendat d__ funcția de procuror, nu ar putea exercita profesia de avocat și nu s-ar putea reactiva în tabloul avocaților pe perioada suspendării funcției care a atras starea de incompatibilitate în exercitarea profesiei de avocat.

În cauză au depus întâmpinare pârâții B____ P____ și U____ Naționala a B____, solicitând respingerea acțiunii reclamantului ca nefondată.

Pârâțul B____ P____ a invocat excepția necompetenței materiale și teritoriale a Curții de Apel București, arătând că în realitate competența de judecată aparține Tribunalului P____ - Secția de contencios administrativ, pentru motivul că, actul prin care se soluționează plângerea prealabilă în contencios administrativ împotriva actului emis de B____ P____ nu este un act de contencios administrativ și nu se justifică în nici un fel contestarea acestuia în fața instanței. Actul principal este cel emis de B____ P____ și, în aceste condiții, Curtea de Apel București nu este competentă, pentru că actul emis de U____ Națională a B____ d__ R____ nu este un act de contencios administrativ care poate fi contestat în această procedură.

D__ punctul său de vedere, competent să soluționeze această cauză este instanța Tribunalului P____, în raport cu modificările legislative d__ ultima perioadă și cu domiciliul reclamantului, care este în orașul Câmpina județul P____, așa cum este menționat în cererea de chemare în judecată.

Pârâta U____ Națională a B____ d__ R____, prin avocat, nu consideră a fi competentă Curtea de Apel București d__ punct de vedere material și teritorial. Consideră a fi competent Tribunalul P____, având în vedere faptul că reclamantul atacă, în esență, actul emis de către B____ P____, iar cel emis de către U____ Națională a B____ d__ R____ este practic o soluționare a actului care produce o vătămare. Pentru aceste considerente, consideră a fi competent Tribunalul P____ și nu Curtea de Apel București, în același sens este și jurisprudența expusă de către pârâți.

Prin sentința nr. 522 d__ 2 octombrie 2019, Curtea de Apel București- Secția a IX-a C____ Administrativ și Fiscal, a admis excepția necompetenței teritoriale a Curții de Apel București - Secția de C____ Administrativ și Fiscal, invocată de pârâțul B____ P____, a declinat competența de soluționare a cauzei privind pe reclamantul O____ L____ G____, în contradictoriu cu pârâții U____ Națională a B____ d__ R____, și B____ P____, în favoarea Curții de Apel Ploiești - Secția de C____ Administrativ și Fiscal.

Pentru a pronunța această sentință, Curtea de Apel București, a reținut faptul că reclamantul O____ L____ G____ a solicitat anularea a două acte administrative, unul emis de B____ P____, altul emis de forul tutelar al acestui pârât, anume U____ Națională a B____-UNBR.

Curtea de apel, la acest moment procesual, verificând competența instanței prin prisma prevederilor imperative ale art. 131 Cod procedură civilă și art.248 C.Pr.civ., care obligă instanța ca mai întâi să își verifice competența și să soluționeze cu precădere excepțiile procesuale invocate în cadrul litigiului, constată că se impune analiza excepției de necompetență invocate de pârâți, în sensul unei competențe materiale privind gradul instanței care trebuie să soluționeze în fond cauza, respectiv sub aspectul competenței teritoriale, prin prisma regulii privind domiciliul reclamantului, potrivit art. 10 alin.3 teza întâi d__ Legea nr.554/2004 a contenciosului administrativ. Potrivit art.248 alin.2 C.pr.civ., instanța examinează excepțiile în funcție de efectele pe care acestea le produc.

În cazul atacării actelor administrative emise de autoritățile centrale, competența de judecată în primă

instanță aparține curților de apel ca instanțe de contencios administrativ, conform art. 10 alin.1 d ___ Legea 554/2004 modificată la zi, astfel că într-o calificare juridică judicioasă, excepția de necompetență invocată de pârâți se referă, în realitate, la problema teritorialității, anume competența pe criteriul domiciliului reclamantului persoană fizică.

Astfel, Curtea a constatat că, potrivit art. 10 alin.3 teza întâi d ___ Legea nr.554/2004 a contenciosului administrativ, atunci când reclamantul este persoană fizică, instanța competentă este cea de la domiciliul reclamantului, adică Curtea de Apel Ploiești, în situația d ___ speță, întrucât reclamantul are domiciliul în orașul Câmpina, pe raza județului P _____, cu reședința în municipiul Ploiești.

În consecință, Curtea de Apel București, ca instanță de fond de contencios administrativ a admis excepția necompetenței teritoriale a Curții de Apel București și a declinat competența de soluționare în fond a cauzei la Curtea de Apel Ploiești - Secția de contencios administrativ.

Dosarul a fost înregistrat pe rolul Curții de Apel Ploiești – Secția de C _____ Administrativ și Fiscal , sub nr.XXXXXXXXXXXXX, la data de 31 octombrie 2019.

La termenul de judecată d ___ 22 ianuarie 2020, Curtea de apel a invocat excepția necompetenței teritoriale a instanței, prin prisma art.127c.pr.civ.

Deliberând cu prioritate asupra excepției necompetenței teritoriale a instanței invocată d ___ oficiu prin prisma actelor și lucrărilor dosarului, față de dispozițiile art. 248 C.pr. civ., Curtea reține următoarele:

Potrivit art.127c.pr.civ., dacă un judecător are calitatea de reclamant într-o cauză de competența instanței la care își desfășoară activitatea sau a unei instanțe inferioare acesteia, va sesiza una dintre instanțele judecătorești de același grad aflate în circumscripția oricăreia dintre curțile de apel învecinate cu curtea de apel în a cărei circumscripție se află instanța la care își desfășoară activitatea.

(3) Dispozițiile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător și în cazul procurorilor, asistenților judiciari și grefierilor.

În acord și cu jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, este necesar ca justiția să se realizeze nu numai în fapt, ci să existe și toate aparențele d ___ care să reiasă îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru ca judecata să se desfășoare în mod echitabil. În unele cauze poate fi dificilă găsirea unor dovezi care să infirme prezumția de imparțialitate subiectivă.

Astfel, prin art. 127 NCPC, se introduce o noțiune nouă, aceea de competență facultativă, care se referă la o categorie specială de cereri, respectiv cele în care un judecător, procuror, asistent judiciar sau grefier are calitatea de reclamant într-o cerere de competența instanței la care își desfășoară activitatea, caz în care va sesiza una dintre instanțele judecătorești de același grad aflate în circumscripția oricăreia dintre curțile de apel învecinate cu curtea de apel în a cărei circumscripție se află instanța la care își desfășoară activitatea.

Astfel, art. 127 NCPC instituie o prezumție legală de lipsă de aparență a imparțialității judecătorului, peste care nu se poate trece. Prin urmare, într-o astfel de situație, se apreciază că norma de competență este de ordine publică, iar nu facultativă, putând fi invocată d ___ oficiu de către instanță, excepția reglementată de dispoziția specială.

Astfel, în considerarea celor expuse anterior, dat fiind calitatea reclamantului de procuror, Curtea de Apel, urmează ca în temeiul art.127 c.pr.civ. să admită excepția necompetenței teritoriale a instanței, să decline competența de soluționarea a cauzei ce vizează soluționarea acțiunii formulate de reclamant, în favoarea Curții de Apel București.

Potrivit, art.133 și art.134 cod.pr.civ., constată ivit conflictul negativ de competență.

În temeiul art. 134 Cod pr.civ. suspendă judecarea cauzei și dispune înaintarea cauzei Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea soluționării conflictului negativ de competență.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE

Admite excepția necompetenței teritoriale a instanței.

Declină soluționarea cauzei respectiv, acțiunea formulată de reclamantul O ___ L ___ G ____, domiciliat în Câmpina, _____, județul P _____, în contradictoriu cu pârâții U _____ Națională a B _____ d ___ R _____, cu sediul în București, Splaiul Independenței, nr. 5, sectorul 4 și B _____ P _____, cu sediul în Ploiești, _____. 2, județul P _____, în favoarea Curții de Apel București.

Constată ivit conflictul negativ de competență.

În temeiul art. 134 Cod pr.civ. suspendă judecarea cauzei și dispune înaintarea cauzei Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea soluționării conflictului negativ de competență.

Fără cale de atac.